Погас мій зір, і все для мене тьмою вкрите,
І маю я талант, не вжитий ще, один:
Смерть — хоч моя душа хотіла дати чин
Своєму Панові і добрий звіт зложити,

Щоб він не докоряв: "Коли не дано зріти,
Чи вимагає Бог трудів?" — з імли глибин
Питаю я. Але Терпливість навздогін
Цій скарзі шле свої цілющі заповіти:

"Робіт людини всіх і хисту в жоден час
Не потребує Бог, і служать ті найкраще,
Яким Його ярмо м'яке і не томляще.

Він — володар. Тьми тем зове Його наказ,
На суходолі мчать вони, на океані,
І служать також ті, які стоять в чеканні".

Перекладач: Михайло Орест